

Publicație editată de parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție: Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602,
e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Cronică în imagini

**Sărbătoarea Învierii Domnului
în parohia noastră**

⇒ Urmând chemării preoților "Veniți de luați lumina" - chemare de trecere de la întunericul morții la lumina vieții veșnice — am primit cu toții în Noaptea Sfântă a Învierii, lumina ca simbol al

renașterii și înnoirii spirituale prin care ne-am străduit a trece în timpul Postului Mare.

⇒ Frumusețea Slujbelor oficiate la Biserica noastră este întotdeauna conferită mai ales de cântările Sfintei Liturghii și intonările armonioase ale Corului parohial

**CHENAR LITURGIC AL
ACESTEI DUMINICI**

Cu prilejul sărbătoririi Hramului Mare al bisericii noastre, am adresat invitație Prea Sfințitului Episcop Calinic Botoșăneanul, pentru a ne onora cu prezența la aceste momente solemne, de mare însemnătate pentru noi toți. Suntem încredințați că prezența Prea Sfinției Sale în mijlocul nostru ar aduce un plus de lumină hramului parohiei și ar constitui totodată, prin binecuvântarea și adresarea cuvântului de învățătură, o încurajare pentru membrii Consiliului și Comitetului parohial, pentru enoriași și pentru toți cei care se ostensc alături de preoții slujitori de la biserica noastră având în vedere lucrările de consolidare a bisericii pe care va trebui să le reluăm în perioada care urmează.
Prea Sfinția Sa va oficia alături de soborul preoților invitați Slujbe speciale de Hram, răspunsurile la cântările liturgice fiind oferite de Corul parohial și cântăreții invitați.
Ne va bucura prezența la aceste momente de bucurie duhovnicească, a invitaților speciali din țară și străinătate și a tuturor creștinilor și pelerinilor care vor veni la parohia noastră.

⇒ PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu, împreună cu PC Părinte II Iustinian-Ionuț Răduc, secondați de un frumos "sobor" de ipodiaconi copii și tineri, a oficiat Slujba Învierii într-un cadru deosebit, amenajat ca de obicei pe esplanada din fața bisericii.

⇒ După intrarea în biserică, au urmat Utrenia și Sfânta Liturghie, care s-a încheiat cu rugăciunea de binecuvântare pentru carne, ouă, pască, cozonac și alte bucate tradiționale destinate pentru prima masă pascală.

⇒ Serbarea Sfintelor Paști a continuat prin participarea la Slujba Vecerniei din ziua de Paști numită în popor "Învierea a Doua", când biserica este împodobită deosebit, iar creștinii yin cu "haine noi". În mod tradițional, Sfânta Evanghelie s-a citit în opt limbi (română, greacă, latină, ebraică, slavonă, italiană, engleză, germană), rânduială prin care ni se readuce aminte de datoria de a vesti Învierea către toți oamenii.

**Hramul parohiei noastre:
DUMINICA TOMEI**

Icoană din biserica noastră donată de familia Daniil și Elena Dascălu

Programul slujbelor de Hram

- ◆ **Sâmbătă, 3 mai**
ora 18.00: Vecernia și Litiă
- ◆ **Duminică, 4 mai**
• ora 8.00 – Utrenia
• ora 9.30 – Sfânta Liturghie
• ora 12.00 – Pomenirea Cătorilor și a celor răposați

Adresăm elevilor și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la
CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE — ediția a VI-a —
pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.
ÎNSCRIERI la Secretarul de redacție, tel. 0741 706 602

**MESAJUL DE BINECUVÂNTARE AL
PREA FERICITULUI PĂRINTE DANIEL,
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, CU PRILEJUL
SĂRBĂTORII HRAMULUI PAROHIEI NOASTRE**

BINECUVÂNTARE

Sărbătoarea hramului bisericii parohiei *Sfântul Apostol Toma* din Iași este deodată un prilej de a mulțumi lui Dumnezeu pentru păstrarea darului mare al drepte credințe de-a lungul a mai bine de două secole de existență (1807 -2008), cât și un moment de recunoștință și pomenire a cătorilor bisericii, boierul Toma Cozma și soția sa Ecaterina, precum și a slujitorilor acestei biserici de-a lungul celor două veacuri de dănuire și slujire.

Construită cu jertfă și râvnă duhovnicească, biserica *Sfântul Apostol Toma*, din municipiul Iași, ne arată dragostea și evlavia cătorilor acestei biserici față de Sfânta Înviere ca semn al iubirii lui Hristos și al iubirii Sfintei Treimi pentru oameni.

Sărbătoarea hramului bisericii *Sfântul Apostol Toma* este bogată în semnificații și înțelesuri sfinte, Duminica a doua după Sfintele Paști (a Sfântului Apostol Toma) se mai numește *Antipasha* deoarece este o *înnoire a Învierii* prin încredințarea lui Toma despre adevărul Învierii lui Hristos.

Numită în popor și "*Duminica, Tomei*", pomenim în această zi arătarea Mântuitorului Hristos, Cel Răstignit și Înviat, ucenicilor Săi, de față, fiind acum și Sfântul Apostol Toma, în seara zilei Învierii Sale, Hristos se arătase ucenicilor Săi, dar Toma, care nu fusese de față atunci, nu voia să se convingă doar din spusele celorlalți ucenici, ci dorea sa-L vadă și el pe Hristos Cel înviat, chiar mai mult, voia să atingă cu propriile mâini rănile sau urmele lăsate de cuie în palme și de lance în coastă, pe trupul lui Iisus, pentru a se încredința pe deplin de Învierea Sa din morți (Ioan 20, 19-25). Înțelegând îndoiala și dorința lui Toma, Hristos - Mântuitorul, în a opta zi de la Înviere Se arată din nou ucenicilor Săi, de față fiind de această dată și Toma. Atunci Hristos îl invită pe Toma să-I atingă rănile din palme și din coasta străpunsă pentru a-l încredința de realitatea Învierii Sale (Ioan 20, 26-29).

Îndată Apostolul Toma crede și mărturisește că Hristos Cel Înviat este Domn și Dumnezeu. Astfel, Hristos-Domnul a fost format îndoiala lui Toma în credință puternică și mărturisitoare, fericind în același timp pe toți cei ce cred în Învierea Lui, deși nu L-au văzut cu ochii lor trupești, ci cu ochii sufletești luminați de credință.

Cu ocazia hramului bisericii "*Sfântul Apostol Toma*" din Iași felicităm pe părintele paroh Mihai Mărgineanu, consiliul și comitetul parohial, pe toți enoriașii și sprijinitorii acestei biserici, pentru frumoasele lucrări de consolidare a bisericii, pentru activitățile culturale și social-filantropice pe care le desfășoară această parohie, spre slava lui Hristos și binele oamenilor.

Rugăm pe Hristos Domnul Cel Răstignit și Înviat, pentru rugăciunile Sfântului Apostol Toma și ale tuturor sfinților, să dăruiască tuturor celor prezenți la hram sănătate și mântuire, ajutor mult în toată fapta cea bună, întărirea credinței și a iubirii față de Dumnezeu și față de semenii!

Cu aleasă prețuire și binecuvântare,

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Biserica - punte între comunicare și încredințare

Biserica a rămas de-a lungul anilor, așa cum relevă numeroasele sondaje de opinie realizate și date publicității, instituția în care românii au cea mai mare încredere. Oricât se încearcă în ultima vreme, în cadrul unor atacuri concentrate, să se lovească cu orice preț în Biserică sau în slujitorii ei, se pare că scopul nu este încă atins, pentru că Biserica rămâne, în continuare, pe primul loc în ce privește încrederea românilor în instituții.

Ceea ce se constată zilnic este faptul că fiecare instituție sau organizație – într-o lume competițională – încearcă să-și realizeze o imagine cât mai distinctă în context și, dacă se poate, cât mai în contrast cu imaginea de fond. Or acest lucru devine din ce în ce mai puțin plauzibil, dacă se ia în calcul faptul că toți parametrii care ajută la definirea acesteia sunt și ei limitați: timp și spațiu mediatic, cantitate și calitate de cuvinte, putere de persuasiune care să nu atingă perimetrul manipulării etc. O perimare a imaginii presupune noi eforturi de re poziționare pe scara valorică, pentru că altfel se ajunge la o atenuare a disponibilității de a se afla în câmpul de observare vizual-informativă a unei societăți acaparate și copleșite, chiar agresate de noutățile imagistice.

Biserica nu este preocupată de cosmetizarea imaginii sale. Dar Biserica, desigur, comunică cu publicul și mass-media pentru că lucrarea ei în lume e asigurată și prin structuri administrative concrete, nu doar prin inefabilul spiritual pe care-l oferă lumii. Ca instituție istorică cu o existență bimilenară, Biserica nu mai are nevoie să-și construiască o imagine în lumea contemporană, dar este necesar totuși, să corecteze deformările pe care mediile de informare, fie accidental, fie rău intenționat, le aduc imaginii sale. De exemplu, atunci când sunt prezentate informații despre programele filantropice sau culturale pe care le susține Biserica nu poate fi vorba despre o acțiune având caracter publicitar, ci această aducere la cunoștință are în vedere atragerea și implicarea creștinilor în viața Bisericii, responsabilizarea lor ca fii și membri, mădulare ale trupului tainic al lui Hristos. Dintr-o astfel de perspectivă, Biserica nu-și construiește imaginea, ci corectează dezinformările care îi prejudiciază imaginea.

Mai mult, Biserica trebuie să își intensifice acțiunile și strategiile pentru a rămâne în sfera publică, dată fiind ponderea membrilor ei în societatea românească și mai ales credibilitatea de care se bucură în raport cu celelalte instituții ale statului. Modernitatea a introdus o separație artificială între domeniul public și cel privat, care se manifestă prin tendința de a elimina religia din viața socială și de a transforma societatea într-un domeniu rezervat, cu precădere preocupărilor de ordin economic, care determină omul să uite de valorile spirituale care-l înalță spre asemănarea cu Dumnezeu, și să se lanseze într-o cursă frenetică după bunurile materiale ale acestei lumi, care nu vor fi niciodată capabile să ostoiască setea omului de eternitate.

Biserica a fost de multe ori acuzată de ermetism. Dar lucrurile trebuie judecate cu multă atenție. Pentru că, luând în considerare scopul pe care îl are activitatea Bisericii, anume al perfecționării morale a umanității, este firesc să primeze promovarea modelelor pozitive. Destule sunt vocile care afirmă și se așteaptă ca Biserica să fie constituită din Sfinți. Or, lucrurile nu stau, știm prea bine, nici pe departe, așa. Tocmai pentru că Biserica este și o instituție umană, cu anumite structuri administrative. Dar dacă și-ar etala toate nimiciile care în mod inerent apar acolo unde lucrează ființa umană caracterizată de imperfecțiune, cu siguranță că ar fi pus în umbră obiectivul central al activității Bisericii, care este tocmai apropierea de perfecțiune. Această urcare pe scara valorică a desăvârșirii

într-o asemenea societate cum este cea de astăzi nu este o utopie atâta timp cât, conform principiilor desfășurării unei vieți de calitate în spațiul public, omul acționează nu atât după interes, cât mai ales după virtute.

Recunoașterea demnității umane, din punct de vedere creștin, depinde de practicarea virtuții credinței. Cu alte cuvinte, cultivarea sentimentului identității de credință a poporului, prin armonizarea adecvată a voinței oamenilor cu voința lui Dumnezeu, reprezintă o garanție a calității tuturor acțiunilor întreprinse cu ajutorul acestei virtuți în plan religios, cultural, social, politic, juridic, economic ș.a. Dat fiind faptul că România este o țară cu o populație majoritar creștin-ortodoxă și că, așa cum spuneam, încrederea în Biserică figurează constant în topul încrederii pe care românii o acordă diferitelor instituții din România, virtutea credinței constituie una dintre valorile românești care conturează, de fapt, imaginea de ansamblu a țării noastre. Tocmai de aceea, preocuparea esențială a instituției divino-umane a Bisericii nu poate fi alta, decât cultivarea unei credințe corecte în rândul credincioșilor ei.

La o analiză mai atentă, așa spune că trăim un paradox, care în loc să ne bucore, trebuie să ne preocupe mai ales la nivelul parohiei: românii consideră Biserica cea mai credibilă instituție, dar nu știu câți dintre ei pot să explice ce înseamnă pentru ei concret Biserica, nu știu câți dintre ei înțeleg sau se implică în viața Bisericii. Or, aici putem întrevedea câmpul de lucru imens care se deschide pentru viața și buna funcționare a unei parohii – cultivarea spiritului de solidaritate creștină pe toate planurile: gospodăresc, umanitar, cultural, moral, misionar etc., deoarece așa putem reuși să dăm expresie lucrării Bisericii în mijlocul credincioșilor. Am observat și consider această ca o împlinire, largă participare a creștinilor la manifestările în comun din parohia noastră, la manifestările organizate de Sfânta Mitropolie cu prilejul marilor sărbători, dar și la hramurile altor parohii.

Credința stă la baza tuturor relațiilor interpersonale. Credința aruncă punți întregi de înțelegere între suflete. Ea îmi deschide sufletul, ca să accept cu adevărat ceea ce îmi comunică altcineva. Desigur, încrederea aceasta variază după valoarea morala a semenului meu, care se verifică prin fapte. Cu cât această valoare e mai mare, cu atât mai mare va fi și încrederea mea în el. Credința, ca orice fenomen sufletesc, are o viață a sa. Ea se naște, ca potențialitate, în apele Sfântului Botez și se actualizează prin libera noastră decizie, se exprimă prin fapte. Întrucât credința se manifestă deopotrivă ca încredere în Dumnezeu, dar și ca ascultare de El, aceasta materializându-se în păzirea poruncilor Lui.

Vasilica Onofrei

Slujba Sfântului Maslu în perioada Penticostarului

Ca și în ceilalți ani, **până la sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt**, în locul **Tainei Sfântului Maslu**, în fiecare **vineri seara**, începând cu **ora 18.00**, vom oficia **Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri** cu citirea tuturor pomelnicelelor care se poartă la biserica noastră.

Avem în vedere faptul că în această perioadă liturgică a anului bisericesc, numită **Perioada Penticostarului**, suntem chemați a intensifica trăirea religioasă și mulțumirea noastră către Dumnezeu pentru speranța și bucuria care ne-au răsărit în suflete prin Învierea Domnului.

Semnificații importante asupra Perioadei Penticostarului puteți revedea în numărul 167- 30.04.2006

al Revistei Parohiale.

Oricare dintre numerele trecute ale publicației noastre poate fi solicitat de la pangarul bisericii.

Credința în Dumnezeu aduce liniște în sufletul omului

Omul contemporan își cultivă tot mai mult tendința de a raporta totul la eul propriu. Chiar Dumnezeu este transformat într-un instrument aservit egoismului.

Viziunea creștină a lui Dumnezeu cel iubitor de oameni poate căpăta, din perspectiva unei interpretări egoiste, o puternică nuanță de exclusivism și mercantilism. Creștinul de azi caută tot mai mult pe Dumnezeu doar când are o nevoie, când se confruntă cu o dificultate. "Dorul de Dumnezeu" pare a se estompa tot mai mult între contemporani, convertindu-se într-o relație bazată pe interese, de multe ori meschine. Ne ascundem în spatele cuvintelor pe care le rostim și uităm că "Dumnezeu este lumină și întru El nu-I nici un întuneric" (I Ioan 1,5). Evanghelistul iubirii afirmă că "Dumnezeu este iubire" (I Ioan 4, 8), dar noi trebuie să înțelegem că Dumnezeu așteaptă mereu și răspunsul iubirii noastre.

Omul știe că Dumnezeu îi poartă de grijă, însă nu îl constrânge, îi respectă libertatea. Dumnezeu a înmănușiat în planul mântuirii noastre virtuți ca: bunătatea, înțelepciunea, dreptatea, nepătimirea și toate celelalte virtuți, prin care ne-a oferit posibilitatea de a răspunde concret la iubirea Lui. Prin deprinderea și cultivarea virtuților, omul descoperă în lumea ce-l înconjoară nu o sumă a tuturor rețelilor, ci locul în care el este chemat să își lucreze mântuirea. Omul, ca ființă menită a încununa opera creatoare a iubirii lui Dumnezeu trebuie să își pună în lucrare responsabilitatea cu care a fost investit față de întreaga Creație. Iubirea lui Dumnezeu, purtarea sa de grijă se intensifică pentru cel care iubește și este cu purtare de grijă față de toate și toți. De aceea, nu a trăi indiferent sau indolent poate fi suport pentru fericire, ci dimpotrivă, a trăi angajat și cu luare aminte mai ales față de semenii.

Chipul lui Dumnezeu dă posibilitate omului să conducă întreaga creație a lui Dumnezeu. Încă din clipa facerii sale, omul avea să fie împărat peste supușii săi. Dumnezeu sâdise în el un amestec de dumnezeiesc și omenesc.

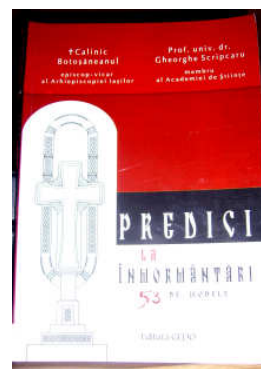
Viața spirituală începe prin liberarea de trăirea "egipteană", adică de patimi. Prin rugăciune și prin Sfintele Taine, omul poate ajunge în comuniune cu Hristos. De aceea, mereu îi cerem prin rugăciunea liturgică: "Dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtășim cu Tine, până-n ziua cea neînserată a împărăției Tale". O astfel de rugăciune fortifică sufletul omului pentru că Duhul "este cel care dă viață" (Ioan 6, 64).

Desigur, însă dialogul de iubire și credință pe care-l purtăm prin rugăciune cu Dumnezeu trebuie să angajeze și conștiința în purtarea unei vieți curate, căci astfel, sufletul curățit prin rugăciune, post, lacrimi și milostenie devine un loc teofanic, în care mereu se descoperă luminat lucrarea lui Dumnezeu.

Dumitrița Botezatu

Bibliografie: *"Candela Moldovei" * www.crestinortodox.ro

SEMNAL EDITORIAL

un puternic impact misionar asupra epocii în care trăim.

Încredințarea Sfântului Apostol Toma

Grafică realizată de Maria-Elisabeta Gheorghiu Vornicu

De la îndoială la mărturisire

Duminica Tomii, cunoscută în rândurile bisericești și ca "Duminica Antipasha", care, aparent ar sta "împotriva" credinței pascale în Înviere, de fapt surprinde în serbarea sa "tensiunea" între revelația divină și înțelegerea umană, între încredințare și credință. Tot ceea ce înfățișează evanghelia acestei duminici ne pune în față nu atât "personajul" Toma, cât mai cu seamă confruntarea dintre adevăr și incapacitatea umană de a-l cuprinde.

În "necredința" lui Toma se regăsește războiul nevăzut al gândurilor îndoielnice ce străbat cugetul omului atunci când are în față adevărul divin. Dar ceea ce mărturisește Toma cel "încredințat" prin atingerea de trupul înviat al Mântuitorului nu ne confirmă doar Învierea, ci ne descoperă însăși lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu. Răstignitul care a înviat este cea mai înaltă expresie a nemăsuratei iubiri a lui Dumnezeu pentru om. Hristos s-a făcut biruitor al morții pentru noi toți și pentru fiecare în parte. De aceea, atunci când ne îndoim de Învierea Sa, punem sub semnul îndoielii însăși mântuirea noastră., căci învățătura și lucrarea Sa mântuitoare sunt pecetluite prin jertfirea de Sine ce s-a arătat biruitoare împotriva răului prin Înviere.

Astăzi, când prin degetul lui Toma întreaga umanitate se încredințează despre realitatea și măreția actului mântuitor al lui Dumnezeu, prin "credință lucrătoare", să dovedim prin fapte concrete că cel ce "trăiește" Învierea lui Hristos în propriul său comportament, se umple cu adevărat de bucuria pascală.

Pr. Mihai Mărgineanu